

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.086/2018/13.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke

. Tanczos Rita előadó bíró

é dr. Csernay Krisztina bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Muszka Sándor ügyvéd

Az I. rendű alperes:

Az I. rendű alperes képviselője: Funtig Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: Dr. Funtig Zoltán ügyvéd,

A II. rendű alperes:

A II. rendű alperes képviselője:

A per tárgya: közszolgálati tisztviselői jogviszony jogellenes megszüntetésének
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes és I. rendű alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.513/2017/7.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.1183/2014/21.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.513/2017/7. számú ítéletének azon rendelkezését, mellyel a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.1183/2014/21. számú ítéletének az átalánykártérítés utáni kamatfizetési kötelezést mellőzte és ezt meghaladóan az I. rendű alperes vonatkozásában az elsőfokú ítéletet helybenhagyta hatályon kívül helyezi, e körben az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét az I. rendű alperes tekintetében is elutasítja, egyebekben a másodfokú ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 400.000 (négy százezer) forint és 108.000 (száznyolcezer) forint áfa elsőfokú, 20.000 (húszezer) forint és 5400 (ötezer-négy száz) forint másodfokú, valamint 20.000 (húszezer) forint és 5400 (ötezer-négy száz) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint a II. rendű alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A 302.400 (háromszázkétezer-négy száz) forint elsőfokú, 403.200 (négy százharmincezer-kétszáz) forint másodfokú és 504.000 (ötszáz négyezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 2001. augusztus 1-jétől állt közszolgálati jogviszonyban az I. rendű alperessel. A felperes 2008-tól a Közgazdasági Iroda Vagyongazdálkodási Csoport szervezeti egységben jogi munkatárs, jogtanácsos munkakört látott el. 2011. december 22-én ... Önkormányzatának jegyzője – a megyei önkormányzatok konszolidációjáról, a megyei önkormányzati intézmények és a fővárosi önkormányzat egyes egészségügyi intézményeinek átvételéről szóló 2011. évi CLIV. törvényre (a továbbiakban: Möktv.) figyelemmel – 88 köztisztviselő átvételét ajánlotta fel a kormány megbízottnak, köztük a felperesét is, aki ekkor fizetés nélküli szabadságon volt gyermeke gondozása céljából. Az átvételre ajánlottak között több gyeden, gyesen lévő köztisztviselő is volt. A kormány megbízott 2011. december 23-án tájékoztatta ... Közgyűlésének elnökét, hogy mely alkalmazottak foglalkoztatásához és átvételéhez járul hozzá, akik között a felperes nem szerepelt. Az átvett alkalmazottak között voltak gyeden, gyesen lévők is.
- [2] ... Önkormányzatának jegyzője 2011. december 30-án írásban tájékoztatta a felperest, hogy a kormány megbízott foglalkoztatásához nem járult hozzá, ezért közszolgálati jogviszonya 2011. december 31-én a törvény erejénél fogva megszűnik és ugyanezen a napon okiratot állított ki a felperes közszolgálati jogviszonyának megszűnéséről. Az I. rendű alperes a felperes jogviszonyának megszűnését megelőzően és azt követően is foglalkoztatott alkalmazottakat jogtanácsosként.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

- [3] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy közszolgálati jogviszonyát jogellenesen szüntették meg, ezért elsődlegesen a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 60. § (3) és (4) bekezdésének alkalmazását kérte attól függően, hogy a bíróság megállapítja-e rendeltetésellenes alperesi joggyakorlást, másodlagosan a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 193. §-ában foglalt jogkövetkezmények iránti igényt terjesztett elő.
- [4] Érvelése szerint a Möktv. a jogviszonya megszűnését tartalmazó okirat kiállításának időpontjában még nem volt hatályban, így a munkáltató sem erre, sem a Ktv.-re nem alapíthatta intézkedését, így a felmentés indoka nem volt valós és okszerű. Ezen túl az intézkedés idején felmentési védelem alatt állt, továbbá jogviszonya megszüntetésére rendeltetésellenes joggyakorlás körében került sor. Sérelmezte ezen túl, hogy a munkáltató nem tartotta meg esetében az egyenlő bánásmód követelményét, melynek valós indoka az volt, hogy a gyermekének gondozása céljából fizetés nélküli szabadságon távollévő személyt nem kívánták átvenni. Érvelése szerint a Möktv. Alaptörvénybe ütköző, mivel jogi korlátok nélkül ad lehetőséget a közszolgálati jogviszony megszüntetésére. Előadta továbbá, hogy korábban vagyongazdálkodási vezető volt, azonban 2008-tól jogtanácsosi tevékenységet végzett, amelynek keretében nemcsak az átadott feladatok körében végzett munkát, hanem szakmai és funkcionális feladatokat is ellátott, amelyek a Möktv. hatályba lépését követően is az I. rendű alperesnél maradtak, így tovább tudták volna foglalkoztatni.
- [5] A II. rendű alperes vonatkozásában előadta, hogy vele szemben azért kért marasztalást, mert nem járult hozzá a továbbfoglalkoztatásához, így annak döntése alapján került sor a sérelmes intézkedésre.
- [6] Az I. rendű alperes a kereset elutasítását, a II. rendű alperes elsődlegesen vele szemben a per megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását kérte, valamint perköltség iránti igényt is előterjesztettek.
- [7] Előadták, hogy a felperes jogviszonya nem felmentéssel került megszüntetésre, hanem az a jogszabály erejénél fogva szűnt meg, így a munkáltatónak nem volt indokolási kötelezettsége és a felperes esetében a felmentési védelem rendelkezéseit sem kellett alkalmazni, és nem volt olyan kötelezettsége sem a munkáltatónak, hogy a döntés előtt személyesen hallgassa meg a köztisztviselőt. Hátrányos megkülönböztetés alkalmazására sem került sor az adott esetben, mivel olyan személyeket is átvett a II. rendű alperes, akik az I. rendű alperesnél fizetés nélküli

szabadságon voltak. Az I. rendű alperes előadta, hogy bár a felperes 2008. január 1-jétől valóban ellátott jogtanácsosi tevékenységet, munkája azonban túlnyomórészt vagyongazdálkodási feladatok ellátásából állt, jogtanácsosi tevékenységet csak esetenként végzett és az is a vagyongazdálkodási feladatokhoz kapcsolódott.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

- [8] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.1183/2014/21. számú ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes a 2011. december 30-án kelt intézkedésével jogellenesen szüntette meg a felperes jogviszonyát, ezért kötelezte az I. rendű alperest 8.400.000 forint és kamata, valamint 400.000 forint + áfa perköltség megfizetésére, egyebekben a felperes keresetét elutasította, s kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a II. rendű alperesnek 600.000 forint + áfa perköltséget.
- [9] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a Möktv. 13. §-a 2012. január 1-jén lépett hatályba, ez azonban nem zárta ki, hogy a munkáltató már azt megelőzően értesítse a köztisztviselőt a jogviszony megszüntetésének időpontjáról. A bíróság nem osztotta azt a felperesi hivatkozást, hogy a közszolgálati jogviszony a Kttv.-ben meghatározottakon kívül más esetben nem szűnhet meg a törvény erejénél fogva, ugyanis a Möktv. 13. § (6) bekezdése további megszűnési okokról rendelkezett, s ezért nem kellett felmentési időt biztosító felmentéssel megszüntetni a jogviszonyt és nem kellett vizsgálni, hogy az érintett köztisztviselő felmentési védelem hatálya alatt áll-e vagy sem.
- [10] Nem találta alaposnak az elsőfokú bíróság a felperes egyenlő bánásmód követelményének megsértésére vonatkozó érvelését sem figyelemmel arra, hogy a II. rendű alperes hasonló helyzetben lévők közül több személyt átvett, másokat viszont nem.
- [11] Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a felperes nemcsak olyan feladatokat látott el, melyeket a Möktv. érintett, hanem olyan jogtanácsosi feladatköre is volt, melyek az I. rendű alperesnél maradtak. Az intézmények állami tulajdonba kerülése önmagában nem adott alapot arra, hogy az I. rendű alperes a Möktv. 13. § (1)-(3) bekezdés hatálya alá tartozónak tekintse a felperest, ezért a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az I. rendű alperes megalapozatlanul ajánlotta fel átvételre őt, és a kormány megbízott nyilatkozata alapján jogellenesen szüntette meg jogviszonyát. Erre figyelemmel a Kttv. 193. §-a alapján rendelkezett a jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményeiről az I. rendű alperes vonatkozásában, míg a II. rendű alperessel szemben a keresetet elutasította arra hivatkozva, hogy az nem volt a felperes munkáltatója függetlenül attól, hogy a kormány megbízott nem járult hozzá az átvételéhez.
- [12] A felperes és az I. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.513/2017/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részében részben megváltoztatta és az I. rendű alperest terhelő átalánykártérítés utáni kamatfizetési kötelezést mellőzte, ezt meghaladóan azzal hagyta helyben, hogy a felperes által a II. rendű alperesnek fizetendő perköltség utáni áfafizetési kötelezést mellőzte.
- [13] Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 20.000 forint + áfa perköltséget fizessen meg a felperesnek, illetve a felperest, hogy 10.000 forint másodfokú perköltséget fizessen meg a II. rendű alperesnek azzal, hogy az elsőfokú eljárási és fellebbezési ítéletet az állam viseli. Ítélete indoklásában rögzítette, hogy a Möktv. 1. § 2. pontjában foglalt értelmező rendelkezés szerint a felperes által ellátott jogi tevékenység funkcionális feladatnak minősült, ez azonban önmagában még nem adott alapot a felperes átvételre történő felajánlásának. A 2008. november 3-án kiadott munkaköri leírás szerint a felperes az önkormányzat vagyonával kapcsolatos vagyongazdálkodási, vagyongazdálkodással kapcsolatos döntés-előkészítő feladatokat végzett, illetve az önkormányzat vagyonát érintő ügyekben peres vagy peren kívüli eljárásokban ... Önkormányzatának jogi képviselőjét látta el. Az I. rendű alperes vagyona az állami tulajdonba kerüléssel csökkent ugyan és az ezzel kapcsolatos feladat is kevesebb lett, azonban teljes mértékben nem szűnt meg.

- [14] A felperes nem csupán az átvett intézményekhez kapcsolódó vagyongazdálkodási jogtanácsosi feladatokat látott el, a megmaradt önkormányzati vagyonnal kapcsolatos vagyongazdálkodási, illetőleg jogtanácsosi munkakörbe tartozó feladatok pedig az alperesnél maradtak. Mindebből arra a következtetésre jutott, hogy az intézmények átadásával a felperes munkaköre nem szűnt meg az I. rendű alperesnél, csupán annak mértéke csökkent, ez azonban nem adott alapot a felperes átvételre való felajánlására, így a munkáltató eljárása jogellenes volt.
- [15] A másodfokú bíróság indítványozta a 2012. évi V. törvény 5. § (5) bekezdése alkalmazásának az adott perben való kizárását. Miután az Alkotmánybíróság ezen indítványnak helyt adott, a másodfokú bíróság a felperes általánycártérítési igényét a Ktv. 60. § (4) bekezdése alapján ítélte meg. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével és az általánycártérítés mértékének megváltoztatására nem látott alapot.

A felülvizsgálati kérelmek, felülvizsgálati ellenkérelem

- [16] A jogerős ítélet ellen a felperes, illetve az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A felperes kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet részben helyezze hatályon kívül, hozzon új határozatot és az I. rendű alperest a felperes 30 havi illetményének megfelelő összeg (12.600.000 forint) és ennek 2012. január 1-jétől járó késedelmi kamata megfizetésére kötelezze a perköltség viselése mellett, illetve amennyiben ennek nem adna helyt, a II. rendű alperest marasztalja ezen összeg megfizetésében.
- [17] Érvelése szerint a bíróságoknak vizsgálniuk kellett a felperes közszolgálati jogviszonya megszűnési körülményeit. E körben utalt az Alkotmánybíróság 3074/2013.(III.14.) AB határozatában kifejtettekre, miszerint nem tekinthető a közhivatal viseléséhez való jog alaptörvényellenes korlátozásának, ha a törvényhozó úgy rendelkezik, hogy megszűnik a közszolgálati jogviszonya annak a köztisztviselőnek, akinek munkaköre az intézmény átadásával megszűnt és munkájára az új fenntartó szervezetben nincs szükség.
- [18] Munkaköri leírása szerint jogtanácsos munkakörben alkalmazták, az átadott ügyek fele kapcsolódott közvetlenül az átadott intézményekhez, a felperes által jogtanácsosi munkakörben ellátott egyéb ügyek száma 39 volt, a jogtanácsosi munkaköri feladatainak több mint fele az I. rendű alperesnél maradt. Ez illetményében is megmutatkozott, a korábbi vagyongazdálkodási munkakörében megállapított illetménye jelentősen emelkedett, miután a jogtanácsosi munkával is megbízták. A vagyongazdálkodási és műszaki csoport formális megszűnése mellett a csoportból egy fő referens jogviszonya továbbra is fennmaradt az I. rendű alperesnél, és egy fő jogtanácsost is továbbfoglalkoztat, így az alperesek nem bizonyították, hogy munkaköre az I. rendű alperesnél megszűnt volna és azt sem, hogy jogtanácsosi munkakörére és munkájára az új fenntartó szervezetben nincs szükség.
- [19] A II. rendű alperes a jogviszonya megszűnését eredményező jognyilatkozatot tett, munkáltatói jogkört gyakorolt, és ezen jogellenes jognyilatkozatáért helyt kell állnia. Az eljáró bíróságok ezt az érvelését a II. rendű alperessel szemben figyelmen kívül hagyták, az ezzel kapcsolatban előadott tényeket, bizonyítékokat nem értékelték és a feltárt tényállás alapján megalapozatlan, jogsértő következtetést vontak le.
- [20] Az általánycártérítés mértéke megállapításánál az eljáró bíróságok nem voltak figyelemmel az eset összes körülményére, nem értékelték azt, hogy több mint tíz éve dolgozott az I. rendű alperesnél, kiemelt személyi illetménye volt, teljesítményértékelése mindvégig rendkívül jó volt. A közszolgálati jogviszonyának megszüntetésére akkor került sor, amikor kisgyermek otthoni nevelése ideje alatt otthon volt, mely lelkileg megviselte, bizonytalan helyzetbe hozta. Erre tekintettel a Ktv. 60. § (4) bekezdése alapján a 20 havi illetménye helyett 30 havi átlagkeresetének megfelelő illetményre jogszerűen tartott igényt. Az általánycártérítés a jogellenesség jogkövetkezményeként illeti meg a köztisztviselőt, az akkor válik esedékessé, ha a jogviszony jogellenes megszüntetését jogerős bírósági határozat állapította meg, így 2012. január 1-jétől a késedelmi kamatra is igényt tarthatott.

- [21] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül, mivel az jogsértő és a felperes keresetét utasítsa el és marasztalja a felperest a perköltségben. Érvelése szerint a Möktv. 13. § (1)-(3) bekezdései széles körben teszik lehetővé a foglalkoztatotti körben az intézményfenntartó központok „állományba átkerülését”. A törvény meghatározza azt is, hogy mi minősül funkcionális feladatnak. A Möktv. idézett rendelkezése nem szól a foglalkoztatottak munkaköréről, ők nem munkakörük szerint kerültek át az intézményfenntartó központhoz, hanem az ellátott feladataik alapján. A Möktv. arról sem rendelkezik, hogy milyen arányban kellett ezen feladatokat végezni egy adott munkakör tekintetében.
- [22] Az I. rendű alperes álláspontja szerint, ha a foglalkoztatott akár egy, a Möktv. 13. § (1)-(3) bekezdése szerinti feladatot ellátott, úgy az intézményfenntartó központ állományába került át, kivéve, ha ehhez a kijelölő szerv vezetője vagy a kormány megbízott nem járult hozzá. Az állományba átkerülés nem a munkáltató döntése alapján következett be, hanem a felperes által a törvényben meghatározott feladatok ellátása és az átvevő intézményfenntartó központ döntése hozzájárulása alapján.
- [23] A Möktv. 13. §-a nem rendelkezik arról, hogy a megyei önkormányzatoknál maradó feladatok határoznák meg azt, hogy ki kerül át az intézményfenntartó központok foglalkoztatási állományába, azaz a jogtanácsosi tevékenység vagy egyes vagyongazdálkodási feladatok megmaradására figyelemmel nem szűnhetett volna meg a felperes jogviszonya. A Möktv. értelmében ugyanakkor a funkcionális feladatokat – így a jogi feladatokat – ellátó foglalkoztatottak is átkerültek az intézményfenntartó központ állományába, kivéve, ha a kijelölt szerv vezetője vagy a kormány megbízott nem járult hozzá az átvételhez. A felperes ilyen jellegű feladatot végzett, amit a becsatolt munkaköri leírása, valamint a munkakör átadás-átvételi jegyzőkönyv is tanúsít.
- [24] A másodfokú bíróság a Möktv. 13. § (1)-(3) bekezdését átalakította és a felperes jogviszonyának jogellenes megszüntetését az I. rendű alperesnél maradó feladatokra és arra alapította, hogy a felperes ilyen feladatokat látott el munkakörében. A jogszabály szövegéből azonban az következik, hogy a feladatok személyekhez és nem munkakörökhöz kötöttek, azaz, ha egy feladatot több munkakör lát el és valamelyik munkakörbe tartozó feladat a Möktv.-ben meghatározott feladatok közé tartozik, úgy a foglalkoztatott személy és nem egyik, vagy másik munkakör esik a Möktv. 13. § (1)-(3) bekezdésének hatálya alá. Mindezekre figyelemmel az I. rendű alperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság tévesen értelmezte a Möktv. 13. § (1)-(3) bekezdését, illetve az irányadó tényállás kialakítása során tévesen értelmezte a rendelkezésére álló bizonyítékokat, megsértve ezzel a Pp. 206. §-át.
- [25] Előadta továbbá az I. rendű alperes, hogy abban az esetben, ha a Kúria nem fogadja el ezen álláspontját, annak megállapítását kérte, hogy az átalánykártérítés mértékét eltúlzott összegben állapították meg a bíróságok, különös figyelemmel arra, hogy a felperes jogtanácsosi feladatai nem a felperes munkaköre egészét tették ki.
- [26] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében előadta, hogy az eljáró bíróságok helyesen jutottak arra a következtetésre, hogy az I. rendű alperes eljárása nem volt jogszerű, mivel jogviszonya fennállása alatt feladatai nem szűntek meg teljesen, csak csökkentek, amely körülmény nem adhatott alapot az átvételre való felajánlására.
- [27] A II. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte, hogy a Kúria a jogerős másodfokú ítéletet hatályában tartsa fenn, mivel az megfelel a jogszabályoknak, és kötelezze a felperest a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségei viselésére.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [28] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelme megalapozott, a felperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.
- [29] A jogalkotó a törvényesen és átláthatóan működő, a közszolgáltatásokat maradéktalanul biztosító

állam működési feltételeinek megteremtése, valamint a területi és helyi közigazgatási rendszer megújítása, alacsonyabb hatékonyságának orvoslása és struktúrájának átláthatóbbá tétele, az ellátási színvonal emelése, egységessége, valamint a hatékonyabb, költségtakarékosabb intézményfenntartás érdekében alkotta meg 2011. évben a Möktv.-t. Ez alapján a megyei önkormányzat meghatározott vagyona, vagyoneértékű joga, a fenntartásában lévő intézmények és azok vagyona, illetve vagyoneértékű joga a törvényben meghatározott szervekre szállt át.

- [30] A törvény 13. és 14. §-a rendelkezett a megyei önkormányzati hivataloknál és gazdasági ellátó szervezeteknél foglalkoztatott közalkalmazottak és vezetők munkajogi viszonyával kapcsolatos alapvető szabályokról.
- [31] Széles körben tette lehetővé, hogy az érintett foglalkoztatottak az új intézményfenntartó központok állományába kerülhessenek. A Möktv. 13. §-a e körbe sorolta a megyei önkormányzati hivataloknál és gazdasági ellátó szervezeteiknél a fenntartott intézmények működését, irányítását végző köztisztviselőket, közalkalmazottakat és munkavállalókat, az egyéb megyei intézmények működését, irányítását végző foglalkoztatottakat, az átvett intézményekkel és az intézmények feladataival összefüggésben szakmai feladatokat ellátó foglalkoztatottakat, illetve a megyei önkormányzatok hivatalaiból és gazdasági ellátó szervezeteiből az egyéb átvett intézmények fenntartásával összefüggésben funkcionális feladatokat ellátó köztisztviselőket és munkavállalókat.
- [32] A törvény 1. § 2. pontjában meghatározta azt is, hogy mit kell a törvény alkalmazása szempontjából funkcionális feladatnak tekinteni. E körbe tartozott többek között az igazgatási funkciók szerinti munkamegosztás alapján kialakított szervezeti egység által ellátott szervi működést szolgáló intézményfenntartási, valamint belső igazgatási feladat, különösen a humánpolitikai és humán erőforrás gazdálkodási, költségvetési, gazdálkodási, pénzügyi, jogi (peres képviselési) művelet is.
- [33] Nem vitatottan a felperes vagyongazdálkodási, jogtanácsosi feladatokat látott el, amelyek ennek megfelelően funkcionális feladatnak minősültek.
- [34] Helytállóan állította az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében, hogy a Möktv. 13. § (1)-(3) bekezdése nem szólt a foglalkoztatottak munkaköréről, ők nem munkakörük szerint kerültek át az intézményfenntartó központokhoz, hanem az ellátott feladataik alapján. A jogszabály arról sem rendelkezett, hogy milyen arányban kellett ezen feladatokat végezni az adott munkakörön belül. Ennek megfelelően, amennyiben az érintett foglalkoztatott ellátott a Möktv. 13. § (1)-(3) bekezdése szerinti feladatot – függetlenül attól, hogy ezeket a munkaköri feladatait milyen arányában végezte – úgy az intézményfenntartó központ állományába került át, kivéve, ha ehhez a kijelölt szerv vezetője vagy a kormány megbízott nem járult hozzá.
- [35] Helytállóan állította az I. rendű alperes azt is, hogy a Möktv. 13. §-a nem rendelkezett a foglalkoztatottak felajánlásáról, illetve arról, hogy e körben a munkáltatónak milyen többletkötelezettségei lennének. Önmagában a foglalkoztatottak által ellátott feladat alapján kellett megtennie a munkáltatónak a felajánlást és a kijelölt szerv vezetője vagy a kormány megbízott döntése alapján kellett az érintett foglalkoztatottakat az intézményfenntartónál továbbfoglalkoztatni.
- [36] A Möktv. 13. §-a nem rendelkezett arról, hogy a megyei önkormányzatoknál megmaradó feladatok határozzák meg azt, hogy az érintett köztisztviselő átkerülhet-e az intézményfenntartó központok foglalkoztatási állományába vagy sem. Ennek megfelelően az I. rendű alperesnek nem volt olyan mérlegelési kötelezettsége, hogy maradtak-e olyan feladatai, amelyet a felperes képzettsége alapján elláthatott volna, illetve amelyek korábban részét képezték munkaköri feladatainak vagy sem.
- [37] A felperes a vagyonekezelői és műszaki irodán dolgozott és nem vitatottan az önkormányzati vagyont érintő feladatai voltak. Ezt támasztja alá a becsatolt munkaköri leírása, valamint a munkakör átadás-átvételi jegyzőkönyv tartalma is. Ennek megfelelően a Möktv. 13. § (1)-(3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az I. rendű alperes jogszerűen jelölte meg őt is azon személyek között, akik az általuk ellátott feladat alapján átkerülnek az intézményfenntartó központ állományába.
- [38] A törvény rendelkezése szerint a feladatok személyhez és nem munkakörhöz kötöttek voltak, ennek

megfelelően egyéb munkaköri feladatok ellátása esetén is felajánlható volt e személyeknek a feladatokkal együtt történő átadása.

- [39] Mindezekre figyelemmel sürgősen vizsgálták az eljáró bíróságok azt, hogy a felperes látott-e el az átvett intézményekhez kapcsolódó vagyongazdálkodási, jogtanácsosi feladatokon túl olyan tevékenységet, amelyet az átadást követően is az I. rendű alperesnél maradtak, s lehetősége lett volna-e az I. rendű alperesnek továbbfoglalkoztatnia a felperest. Perdöntő jelentősége az adott ügyben annak volt, hogy az I. rendű alperes jogszerűen jelölhette ki a felperest az általa korábban ellátott feladatok alapján azon személyek között, akik az intézményfenntartó központhoz kerülnek át, az ehhez szükséges hozzájárulást pedig a kormány megbízott a jogszabály által biztosított mérlegelési jogköre alapján jogszerűen tagadhatta meg. Mindezek következtében a felperes közszolgálati jogviszonya a törvény erejénél fogva szűnt meg.
- [40] Indokolatlanul állította a felperes felülvizsgálati kérelmében azt, hogy jogsértően járt el a II. rendű alperes, amikor foglalkoztatásához nem járult hozzá.
- [41] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [Pp. 272. § (2) bekezdés]. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi [1/2016.(II.15.) PK vélemény].
- [42] A felperes a II. rendű alperes jogsértésére vonatkozásában megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg, így a Kúria ezzel kapcsolatos kifogását érdemben nem vizsgálta.
- [43] Mindezekre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítélet azon részét, melyben az elsőfokú ítélet I. rendű alperesre vonatkozó rendelkezését részben megváltoztatva helybenhagyta és a felperes keresetét e körben elutasította, egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [44] A pereszes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az elsőfokú, másodfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült költséget, míg az elsőfokú, másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket a felperest megillető munkavállalói költségkedvezményre figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a 2018. október 31-én tartott tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. október 31.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző